

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, IČO: **X.**, zastúpenej spoločnosťou **F.**, so sídlom v **B.**, IČO: **X.**, v mene ktorej koná doc. JUDr. **B.**, PhD., advokát a konateľ, proti povinnej **I.**, bývajúcej v **H.**, **o vymoženie 1.228,15 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 24 Er 143/2009, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. novembra 2013 sp. zn. 21 CoE 93/2013, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

P povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta uznesením z 15. januára 2013, č.k. 24 Er 143/2009-15, zastavil exekúciu vedenú na základe rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) a náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi nepriznal. Rozhodol tak podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) v spojení s § 45 ods. 1 a § 45 ods. 2 a 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. V odôvodnení konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú bolo treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Rozhodcovská doložka, ktorá bola pri tom dojednaná, bola spotrebiteľke nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinnú zbavila reálnej možnosti ochrany jej práv pred všeobecným súdom. Predmetná doložka bola neprijateľná

a v dôsledku toho neplatná (§ 53 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka). Neplatnou rozhodcovskou doložkou nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie sporu medzi oprávnenou a povinnou, preto rozhodcovský rozsudok nebol vykonateľný exekučný titul. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Trnave uznesením z 29. novembra 2013 sp. zn. 21 CoE 93/2013, napadnuté uznesenie potvrdil, návrh na prerušenie konania zamietol a povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa, na ktoré v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. poukázal. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať spor účastníkov konania, preto rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul. Návrh na prerušenie konania odvolací súd zamietol z dôvodu, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre takýto postup.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), oprávnenej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), v konaní sa súdy dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Dovolateľka preto žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 167/2013, 3 ECdo 18/2014, 4 ECdo 10/2013, 4 ECdo 100/2014, 4 ECdo 124/2013, 5 ECdo 1/2013, 5 ECdo 25/2013, 6 ECdo 316/2013, 7 ECdo 117/2013, 7 ECdo 153/2013, 8 ECdo 179/2014, 8 ECdo 205/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Úspešnej povinnej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože jej v dovolacom konaní žiadne nevznikli a táto si ich ani neuplatňovala.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová